

man i den Henseende kunde have, ikke ere meget betyvende. De ville i ethvert Tilfælde ikke være af en saadan Betydning, at de bør træde hindrende i Veien for Foranstaltninger, som man iøvrigt erkjender ville være nyttige og gavnlige for Administrationen. Lad mig desuden her udtale for Dem, at jo mere man indskrænker Embedsmændenes Antal, og jo mere man forøger deres Arbejde ikke blot ligefrem kvantitativt, men ogsaa kvalitativt, destomere nødvendigt er det for Administrationen, at den, naar den overhovedet skal kunne sydfestgjøre, hvad der med Rette fordrer, ogsaa sættes istand til at faae de dertil meest skikede Embedsmænd paa deres Plads. Hvad det Finansielle angaaer, maa det imidlertid heller ikke oversees, at de Embedsmænd, om hvilke her er Spørgsmaal, allerede have Alderstillaæg, og at de altsaa, enten man flytter dem, eller man lader dem blive, vedblive at have Alderstillaæg, saaledes at den Chance, der skulde kunne være ugunstig for Statskassen, væsentlig ligger i det Spring mellem Begyndelsesjagerne, som det er nødvendigt at fastholde for at give Administrationen den nødvendige Frihed i sit Valg. Dog ogsaa her, mine Herrer, maa jeg henlede Opmærksomheden paa en Omstændighed, som efter min Formening næsten neutraliserer de mindre gunstige Virkninger for Statskassen, som Forslaget kunde have, idet Forholdet nemlig kan stille sig saaledes, at en Mand, som man meget vel kunde bruge, dersom man kunde flytte ham over i en anden Stilling, nødvendigt maa affædiges, dersom han ikke kan forflyttes fra den Stilling, hvori han har været, men hvori særlige Forhold gjøre det umuligt at beholde ham, naar Statskassen skal passes, som den bør. Jeg holder mig saaledes overbevist om, at ligesom der er mange andre Forhold, som ville komme i Betragtning ved Anvendelsen af denne Paragraph, Forhold, der jevnlig ville gjøre Vedkommende uwillige til at flytte, naar de ikke kunne beholde deres Alderstillaæg, saaledes vil den Forøgelse, der

mulig kan blive i Lønningscontoen, rigeligt blive opveiet ved Frittagelsen for at bebyrde Pensionscontoen ved de Vedkommendes Afsted. Jeg kan derfor ikke Andet end anbefale det ærede Thing at vedtage dette Forslag, saaledes som det nu er redigeret. — Det andet af mig stillede Forslag, nemlig det, der angaaer § 8, gaaer ud paa at bringe Lovforslaget tilbage i den Form, hvori det i denne Henseende forelaa, da jeg tillod mig at indbringe det for Rigsdagen, ligesom det efter min Overbeviisning gaaer ud paa at bringe det i Overensstemmelse med de Principer, som Lovgivningen hidtil har vedkjendt sig i alle de Lønningslove, der hidtil ere blevne vedtagne. Jeg skal ikke paany fremdrage for ærede Medlemmer, hvad jeg allerede ved tidligere Leiligheder, ikke blot ved Sagens anden Behandling iaar, men ogsaa ved dens Behandling ifjor, fandt mig foranlediget til at fremdrage, for at vise ærede Medlemmer, at den Forbring, jeg her har maattet stille, ikke gaaer ud over, hvad Rimelighed og Billighed kræve, hvorfor jeg maa ansee min Stilling i væsentlig Grad berørt, dersom det ikke skulde kunne lykkes mig at faae Thinget med mig i denne Sag. Jeg kan kun beklage, at dette ikke hidtil er lykkedes, men den Nødvendighed, der, som Sagen stiller sig for mig, er for, at dette Forslag gennemføres, har gjort det til en Pligt for mig ogsaa ved denne Behandling at forsøge, om jeg ikke skulde kunne opnaae at faae Thingets Fleertal til at slutte sig dertil. Det er paa alle Sider erkjendt, at dette Spørgsmaal kun har en overmaade liden finantsiel Betydning, og det turde derfor maaskee ikke være ubeskedent af Ministeren at begjære, at Thinget vil følge ham her, al den Stund han har viist sig villig til at medvirke med Thinget til at søge at bringe dets Onsker igjennem i alle øvrige Punkter i dette Forslag. Jeg siger, at det turde maaskee ikke være ubeskedent af Ministeren ved denne Leilighed indstændigen at anmode ærede Medlemmer om ikke at lægge ham Hindringer i Veien for